

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/48/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512010163
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2512010163.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej v trestnej veci proti obžalovanej Z. C. a spol. pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej Z. C. a obžalovanej A. C. proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 21.01.2015 sp. zn. 2T/28/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.06.2015 takto

rozhodol:

I/

Podľa § 321 odsek 1 písm. b/, písm. c/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok ohľadom obžalovanej Z. C., nar. XX.XX.XXXX, vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec sa vracia súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

II/

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej A. C., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalované Z. C. a A. C. za vinné z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe, že

dňa 29. novembra 2007, v čase od 15.50 hod. do 16.15 hod. v Českej republike, v meste N., na ulici Z. číslo X, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, pod zámenkou vrátenia preplatku zálohy na vodu vstúpili do bytu B. N., kde využili jej nepozornosť a zo skrine v spálni jej odcudzili finančnú hotovosť 400.000,- Českých korún, čím B. N. spôsobili škodu vo výške 16.663,35 Eur.

Za to súd obžalovanej Z. C. podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 7 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň zrušil výroky o trestoch u Z. C. uvedené v rozhodnutí Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 23To/109/09 zo dňa 08.10.2009, právoplatný dňa 08.10.2009, Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn. 3T/232/2009 z 28.01.2010, právoplatný dňa 28.01.2010 a Okresným súdom Komárno, sp. zn. 1T/48/2008 z 28.05.2008, právoplatný dňa 14.08.2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom ku zmene, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanej A. C. podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obe obžalované spoločne a nerozdielne zaviazal uhradiť poškodenej B. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., Z. XXX/X, Česká republika, škodu vo výške 15.160 Eur.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obe obžalované prostredníctvom svojich obhajcov, ktorými sa domáhali zrušenia napadnutého rozsudku a ich oslobodenia spod obžaloby okresného prokurátora alternatívne vrátenie veci súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

V dôvodoch odvolania opakovane poukazovali na to, že okresný súd sa pri rozhodovaní o vine obžalovaných nevysporiadal dostatočne so všetkými vykonanými dôkazmi. Pokiaľ ide o obžalovanú Z. C. je potrebné uviesť, že v rozsiahlych dôvodoch odvolania poukazovala na to, že súd vychádzal len z výpovede svedkyne poškodenej N. ktorej výpoveď nepochybne v priebehu celého trestného konania sa javí byť značne rozporná, pričom v rozsiahlych dôvodoch odvolania veľmi podrobne výpoveď poškodenej opätovne analyzuje a má za to, že za takéhoto stavu táto výpoveď nemôže postačovať pre jej odsúdenie. Rovnako poukázali obe obžalované i na zákonnosť vykonania rekognície pričom ako vyplýva zo spisu po zadržaní oboch obžalovaných boli predložené poškodenej dve fotografie, kde uviedli poškodenej, že tieto osoby majú zadržané, čo podľa ich názoru je dosť nepochopiteľné, pretože mali možnosť vykonať opoznanie, čo však neurobili. Rovnako fotografie (Z. C.), ktoré boli ukázané a na základe ktorej bola obžalovaná opoznaná nie sú fotografiami jej osoby. Taktiež poukázali obe obžalované na to, že pokiaľ ide o zisťovanie časovej osy tak ako bola nariadená krajským súdom je potrebné uviesť, že okresný súd zadovážil vyjadrenie Polície Českej republiky ohľadom údajnej rekognície, ktoré je však neurčité, pričom však nie je zrejmé, resp. je podstatný rozdiel v tom, že obžalované mali byť zadržané, pričom z vyjadrenia obžalovaných vyplýva, že boli požiadané Políciou Českej republiky, aby sa zúčastnili rekognície, ktorá skutočnosť však nebola objasnená.

Obžalovaná Z. C. poukázala na to, že významnou okolnosťou v tomto smere je fakt, že nebolo ustálené kedy v skutočnosti bola políciou prepustená, kedy mala vycestovať z E. a byť v kritickom čase už na mieste činu a vykonať trestný čin. Podľa jej názoru tieto okolnosti neboli náležitým spôsobom objasnené. Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku proti ktorému odvolateľ mohol podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto predchádzalo a tak zistil, že len odvolanie obžalovanej Z. C. je čiastočne dôvodné.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že predmetnou vecou sa už krajský súd zaoberal kedy svojim uznesením zo dňa 16.10.2014 sp.zn. 3To/98/2014 v dôsledku odvolania oboch obžalovaných zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Aj v tom čase obžalované v dôvodoch odvolania poukazovali na obdobné skutočnosti ako v súčasne prejednávanej veci pričom krajský súd v zrušujúcom uznesení akceptoval v časti námietok obžalovaných najmä pokiaľ ide o ustálenie časovej osy vysporiadanie s rozpornosťami tvrdení poškodenej ako i samotného opoznávanie poškodenou a nariadil okresnému súdu, aby sa náležitým spôsobom s týmito vecami vysporiadal. Po zrušení veci okresný súd dôsledne postupoval v zmysle pokynov krajského súdu, doplnil dokazovanie ohľadom obrany obžalovaných tým, že zadovážil správu z Polície Českej republiky z ktorej jednoznačne vyplýva, že tvrdenia obžalovaných a ani svedka S. sa nezakladajú na pravde. Z prípisu Polície Českej republiky vyplýva, že tieto neboli od 12.10 hod. dňa 29.11.2007 nijako obmedzené na osobnej slobode Políciou Českej republiky a s nimi neboli vykonávané ani ďalšie iné úkony. Z predmetného vyjadrenia je teda nepochybné, že obžalované boli dňa 29.11.2017 od 12.10 hod. prepustené a nezúčastnili sa žiadnych ďalších úkonov, ktorá skutočnosť jednoznačne vyvracia i tvrdenia obžalovanej Z. C. v tom, že táto nebola zadržaná za účelmi vykonania rekognície ale bola požiadaná Políciou Českej republiky o účasť na vykonaní rekognície. Takéto tvrdenia obžalovanej aj krajský súd považoval za účelové a jednoznačne vyvrátené.

Rovnako okresný súd dôsledne zaoberal i časovou osou, z ktorej vyplynulo, že cesta do N. do E. trvá 1 hodinu a hromadnou dopravou - vlakom trvá 1hodinu a33 minút z čoho je teda zrejmé, že obe obžalované mali dostatok času dostaviť sa na miesto činu. Aj v tomto smere obrana obžalovaných bola teda nepochybne vyvrátená nakoľko časový interval od prepustenia obžalovaných do spáchania skutku bol dostatočný na to aby sa obžalované na miesto spáchania skutku pohodlne mohli dostaviť či už autom alebo hromadnou dopravou.. Rovnako krajský súd sa stotožnil s názorom I. stupňového súdu v tom, že správa Českej polície ako bola vyššie uvedená zásadným spôsobom spochybnila i svedka S., ktorý potvrdzoval tvrdenia oboch obžalovaných o tom, že tieto mali byť predvedené k ďalším úkonom polície. Rovnako krajský súd zaujal súhlasné stanovisko s názorom I. stupňového súdu pokiaľ ide o vykonanie rekognície nakoľko i krajský súd má za to, že táto bola vykonaná v súlade s platným Trestným poriadkom Českej republiky pričom je treba zdôrazniť, že nejde o ojedinelý dôkaz, ktorý obžalované v tomto smere usvedčuje.

K samotným výpovediam poškodenej, ktoré sú v dôvodoch odvolania podrobne analyzované najmä obžalovanou Z. C. je potrebné uviesť, že i napriek niektorým rozdielnostiam vo výpovedi poškodenej, táto obe obžalované zo spáchania trestnej činnosti v podstatných častiach nepochybne usvedčila. Vo svojich výpovediach sa stotožnila jednoznačne v tom smere, keď popisovala za akých okolností k spáchaniu činu došlo, ako sa obžalované správali, kto akým spôsobom postupoval a pričom pri opoznávaní z fotografií, ktoré jej boli predložené nepochybne obžalované opoznala (a to i napriek námietkam obžalovanej Z. C., že tieto fotografie nepatria jej). Za takéhoto stavu výpoveď poškodenej krajský súd považoval za postačujúcu a v tomto smere sa rovnako stotožnil so závermi I. stupňového súdu pokiaľ ide o hodnotenie vyššie uvedeného dôkazu. Tiež na okraj je potrebné zdôrazniť, že nemožno odhliadnuť od toho, že v danom prípade sa v osobe poškodenej jedná o staršiu osobu, ktorá po takom dlhom čase si nemusela dôsledne pamätať také detaily na ktoré poukazuje obžalovaná v dôvodoch odvolania.

Pokiaľ však ide o samotné správanie sa obžalovaných počas páchania skutku je potrebné poukázať na to, že u obžalovaných nešlo o ojedinelé konanie, nakoľko tieto už z minulosti majú dostatok skúseností s páchaním tejto trestnej činnosti o čom svedčia predchádzajúce odsúdenia a to u Z. C. vo veci Okresného súdu v Rimavskej Sobotě sp.zn. 3T/323/2009 kde bola odsúdená pre obdobnú trestnú činnosť, kde rovnako pod zámienkou podomového predaja odcudzila zo skrine hotovosť, obdobne vo veci Okresného súdu v Komárne pod sp.zn. 1T/48/2008 a pokiaľ ide o obžalovanú A. C. ide o odsúdenie z Českej republiky z Okresného súdu Kroměříž sp.zn. 2T/266/2007, kde v troch prípadoch sa dopustila krádeže vlámaním prostredníctvom podomového predaja rôznych predmetov pričom sa jednalo o dve obce práve v okrese Kroměříž z čoho je zrejmé, že predmetné okolie táto dostatočne mohla poznať.

Je teda nepochybné, že okresný súd po zrušení veci sa vecou opätovne zaoberal, odstránil všetky pochybenia na ktoré krajský súd poukázal v dôvodoch svojho rozhodnutia a na základe dôkazov vo veci vykonaných dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré veľmi podrobne a dostatočne i zdôvodnil. V tomto smere krajský súd nezistil žiadne pochybenia ani porušenia zákona.

Keďže všetky dôkazy preukazujúcu vinu oboch obžalovaných boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z I. stupňového rozsudku v celom rozsahu. V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na správne a vyčerpávajúce dôvody I. stupňového rozhodnutia.

Okresný súd však pochybil pri ukladaní trestu obžalovanej Z. C. keď tejto ukladal súhrnný trest vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/109/2009, právoplatného dňa 08.10.2009 z ktorého je zrejmé, že obžalovanej Z. C. bol ukladaný súhrnný trest v zmysle zásad tzv. asperačnej zásady, (ešte pred vydaním nálezu ústavného súdu sp.zn. Pl. ÚS 106/2011 z 28.novembra 2012), ktorý spis však okresný súd nemal k dispozícii a oboznámil predmetné rozhodnutie len z registra trestov, pričom však je zrejmé, že v danom prípade by prichádzalo do úvahy aj povolenie obnovy konania, čo však vzhľadom na absenciu spisu je nezistiteľné a preto uloženie súhrnného trestu v takej podobe ako ho uložil okresný súd je predčasné. Bude preto potrebné, aby okresný súd sa vecou opätovne zaoberal, pokiaľ ide o ukládanie trestu obžalovanej Z. C., zadovážil spis Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/109/2009 a až po jeho oboznámení opätovne zvážil uloženie nového trestu a to v súlade so zákonom. V tomto smere preto krajský súd považoval odvolanie Z. C. za čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovanej A. C. toto krajský súd považoval za nedôvodné a z dôvodov horeuvedených preto jej odvolanie v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.